

ואבר ומכל מלה מלה, יהה על מקצתן מסקן הגדות זו
הבד שול למחתו ימנין צד קדרה קליפה,
ונפניהםו מכל קביה כיד הלוותם, וממלכתן ויל' זומן עין
מן נפניהם פסוק מזור לתקף נז נז גוס וגוז':
וזהו דיבר סכמונה כי גולמו של צד פסוק מהלך יש
קדש, טול יגול ממלך מהשי, כי סלון גזון טול יקלט
לידיקום מה כככלו (ויאק פג' קפ:) למליג (מכלט קג' ח)
תען למי וגע, וגנולת טהה נבנער לתה נז לדס וטלמל
לדא טווג נס כי פצטו קז, גולס מעל דלון למליג חן,
ומה שעיג נס סקיס נזנו, ולט המלכה הצעינה לפל
סיקס פמוסס פטיג נזלון מלנס, כו' לני עולס גרז
סוד נז, ומליך נמיינו מלום גמדים וועלס מסק
סלאני, נס גולס נגע נס כל חי עד לאן עיטו מעסס,
ומה גולל ר' ממכו, ועל זה עטינן למן מה דין כל מהו
גלהן גולו ישלאן, ומהס ינקט ר' עטן לטט טעלן:
אינו ויאריך

אינו ויאריך

๗

ק' גזר עי' הדין נט פלני בה הר' אמורא במדבא רבוי יוס בראין ובידא חד
אמ' פנוי שטטיל קטה במעשה בראשות וזה אמר פנוי שעישה מהורי שטטיל גולו ראנץ לקראך
ויאן אלא גורה הדא וטחת קטה רבדה ואבר אלה הח' על ק' צפר אהה חס וורת עליו אמר רביה
בגה דע ראי צורא טרנן לנצח לטריה

๘

זה א' גולו זהה בארכן נירא והוא יטב פתח האקל כחן הוועז:
ויאק ענייניו ראי תעה סיטה וגיטים נגבאים גולו ראנץ לקראך
בפתח האקל ויטחה ארזה:

๙

פונה פוב עתחה לעוכרים
שלו, פות פוב פתחה לברים שאלו, אה
או ברוחו שפום וארכן טריאגלו אה לא ברוחו
נונג חפה כה וארכן אה לא ברוחו אה חורה
טעומ גולו גז טעם

๑๐

ירא ארי זהה ואמור
אלינדר מצרית שבארץ אשר אמר אלין: נור בארכן הואה
ואהה עין נאברך כירלה ויטחן אן אטיכל הארצת האל
ווקטי אתי הסבביה אשר נסבעתי לאברם אבן: והרבינו אתי
ויעיך בכוכבי השמים גתת לזרעך את בלארצית האל והתבוכו
ה בורעך כל גוד הארץ: לך אשישע אברם בקהל ויטמר
מצמחי נצוטו הקומי ותורתי: ישב יצחק בגרה:
ויאיר אברך

אליזחק לך מענבי כייענבי קבנוי מאר: וולך מושם יצחק וחון
בנהל נבר ישב שם: וישב יצחק ויחבר ואיבאה הולס אשר
הפרי בשי אברם אבוי ויסתומים פלטזים אהרי מות אברם
וירקא להן טימות בטמה אשישע קרא להן אבוי ויחבר עבריזצח
בנהל יימצא ידב באר כים חיטט: ויריבו רעי גזר עבריזצח
לאמיר לנו הנזים ויקרא קס היבאבר שעיך כי היחסקי עמו: ויחפרו כה
באר אהרה ויריבו גס עילדי ויקרא טבה טנה: וועתק מלה ויחפר כה
באר אהרה וילא רבו עילדי ויקרא טבה רחבות ואמיר כי עתה
הרתקה הוה ליט ידריט בארכן: ויטל מלה באר שבע: ונא אלין
ויהה בלילה ההיא ויאמר אנל' אלהי אברם אביך אלתירא
כיאקן אבגי וברכתיך והרבינו אתי זערען בעבור אברם עבדה
יזון טם צולב יקרא בשם יהוה קבנישם אהלו ויכרווים עבדיך כה
יצחק בארא: ואביבלך הלק אלין גנבר ויטכל שר' כה
צבא: ואמיר אללהם יצחק כדוע באטם אל' ואטם ענדאטם אהוי כה
וישלחני מאתיכם: ויאמרו ראו ראיין כי עודה עפנ' גנבר נאמר כה
תיה נא אלה ביטחתי ביעיטה ויביגן ונברקה ברית עמק: אם יתעשרה כה
עכט רעה כאשר לא גנברן כי אשל עשט עטן רקטוב ונשלחן
בשלום אלה עטה ברוך זהה: ויעש להם מיטה ואכלו ושתה:
וישליך בברך ויבצע או' לא רקיע וישראלים יצחק גולו פאנט לא
בשלום: יזקי' בים הוהו ויאבו עבדיך יצחק וינדר לו על-אדמתה יכ
הבאר אשר הפרי יאמפי לו מצטט מים: ויקרא אלה שבעה על-כך
שבה עיר באר שביע עד היוה: זה: